

Zamražený a rozmražený

A. Jabor

Ve dnech 6. až 9. 5. 2018 se konal v Brně XXVI. výroční sjezd České kardiologické společnosti. V průběhu kongresu organizovala firma Amgen symposium „Evoluce nebo revoluce v léčbě dyslipidemie?“, které bylo zaměřeno na novou terapeutickou modalitu – inhibitory proprotein-konvertázy subtilisinu kexinu 9 (iPCSK9, evolocumab, Repatha). Firma pojala symposium naprosto netradičně – posunula děj do roku 2218, kdy jsou návštěvníci Muzea léčebných postupů seznamováni s historickými fakty doby před 200 lety, kdy ještě byly infarkty myokardu, kdy se vyskytovala ateroskleróza a její další komplikace, a kdy také byla nově zaváděna terapie inhibitory PCSK9. Muzeum mělo tři patra, třetí (Aničkovův sál) se týkalo historie vyšetřování cholesterolu a prvních přístupů k vyhledávání a léčbě rizikových jedinců, druhé patro se týkalo velkých kardiovaskulárních studií a statinové terapie, první patro mělo jako téma cévní mozkové příhody a přechod od statinů k inhibitorům PCSK9. Patra muzea také měla symbolizovat historické přístupy k terapii dyslipidemií – třetí patro s hodnotami LDL cholesterolu kolem 3 mmol/l, druhé patro kolem 2 mmol/l, první patro kolem 1 mmol/l. Účastníci symposia (toho skutečného v roce 2018) byli pomoci velkoplošné projekce provázeni výtahem mezi jednotlivými patry – tak, jak se Muzeem léčebných postupů pohybovali návštěvníci muzea (v roce 2218).

Průvodcem symposia byl prof. MUDr. Richard Češka, DrSc., ale protože šlo o Muzeum léčebných postupů v roce 2218, hrál ve skutečnosti roli praprapra...vnuka profesora Češky, žijícího na přelomu 20. a 21. století. Uvítal návštěvníky muzea a upozornil na mimořádnou situaci, kdy byli rozmrazeni tři současníci jeho praprapra...děda prof. Češky, aby mohli ze svého pohledu přelomu 20. a 21. století autenticky provázet návštěvníky muzea v roce 2218.

Těmi třemi rozmraženými byli: Antonín Jabor, Hana Rosolová a Martin Šrámek. Tolik ke scénáři symposia, velmi pečlivě připraveného, s dokonale zvládnutou projekcí, sugestivní hudbou a zajímavými režijními nápady.

Tři rozmrazení formou téměř tradiční přednášky seznámili návštěvníky muzea s určenými tématy a všem se dařilo hrát svou roli návštěvníka z minulosti. Prof. Jabor se zabýval historií vyšetřování cholesterolu, rolí některých významných osobností v oblasti kardiovaskulárního výzkumu, problematikou Framinghamské studie a několika nositeli Nobelových cen (především Goldsteinem, Brownem a Endem). Na podobné téma je v tomto čísle FONS předložen článek „Několik poznámek k historii kardiovaskulárního výzkumu“ (1). Prof. Rosolová se zabývala především kardiovaskulárními studii, významem statinů, korelací mezi snižujícími se cílovými hodnotami LDL cholesterolu a snižováním kardiovaskulárního rizika a ukončila své sdělení tím, co bylo novinkou ve druhém desetiletí 21. století – to jest inhibitory PCSK9. Prim. Šrámek se zabýval vztahem mezi LDL cholesterolem a cévními mozkovými příhodami a své sdělení ukončil grafickou hříčkou – z roku 2018 udělal 201,8 mmol/l LDL cholesterolu jako cílovou hodnotu pro pacienty ve velmi vysokém kardiovaskulárním riziku.

Symposium bylo (doufám) pro účastníky zajímavé a jediným negativním faktem byla poměrně malá účast: konkurence paralelně probíhající sekce s horolezcem Radkem Jarošem a doc. Laurou Janáčkovou byla přece jen příliš velká.

Na závěr několik slov, proč bylo pro rozmrazeného účastníka návštěvy Muzea léčebných postupů tak zajímavé přijmout pozvání a tuto hru hrát. Nejhorší totiž je, když začneme být vážní a důležití, přestane umět si dělat laskavou legraci z jiných a neumíme přijmout, když si někdo udělá legraci z nás.

Literatura

1. Jabor, A.: Několik poznámek k historii kardiovaskulárního výzkumu. FONS, 2018, č. 2, s. 30-31.